

facebook <https://www.facebook.com/theDveP>

Blog 85: waarschuw bingo

Hoe vaak moet je waarschuwen voordat er geluisterd wordt. Zonder vraagteken want het is geen niet echt een vraag. Moet ik boos worden. Ook hier geen vraagteken want ik weet zelf niet eens of het vraag is. Zoals ik al heeeeel lang geleden vertelde is papa meer een combi-naam, verzameld uit alle taken die je op je neemt. Van politieagent tot scheidsrechter, van dokter tot knuffelbeer, van lieve papa tot chauffeur, van entertainer tot pretbederver. Hoe blij ik ook ben met alle monsters mis ik vaak wel een uitknop, of in ieder geval een volumeknop. Scheelt een hoop waarschuwingen per uur. Zeker wanneer de motor eenmaal gaat draaien gaat per dag niet meer op. Althans, het gaat wel op, maar het is zo lastig bijhouden. Wat wel fijn is, is dat je zo lekker creatief gaat denken. Daarnaast verbaas je jezelf nog wel eens omdat je dacht ze allemaal gehad te hebben maar ineens is daar...op het moment suprême sta je er niet eens bij stil, maar minuten later wanneer je je koude koffie hebt gevonden klapt hij weer naar binnen. Dat realisatie momentje zorgt of de slappe lach of voor tranen. Afhankelijk van je bui en hoe koud je koffie was.

We hebben een aantal standaard waarschuwingen op voorraad voor de bekende en verwachte monsteracties. Voor het geluid is het meest gangbare

- let nou eens op je stem
- je staat niet op de markt
- wil je me doof hebben
- *persoon* staat 3,7 cm naast je

Maar zodra die niet meer werken, kracht van herhaling niet op gaat, wat dan? Pedagogische waarschuwingen werken dus niet en dan wordt je creatief. Je kunt ze ipv waarschuwen natuurlijk ook naar boven/buiten sturen maar denk je achteraf pas aan want #parenthoodisawesome #hoofdvanvergiet #hadjemijmijnkoffiemaarwarmmoetenlatendrinkendusnubenikeenmonster en dus klappen we er dingen uit als opdonderen, houdt je waffel nou eens, had je maar geen stembanden en ik plak je achter het behang. Nou moet ik wel bekennen dat ik tegen de Haagse Monsters nog een stapje verder ga, maar dat een ander

verhaal. Geen zorgen, ik beschadig hun niet zoals zij mn trommelvliezen martelen.

Dan hebben we voor ouders met meerdere monsters nog de ellende wanneer knuffelen niet zachtjes meer gaat. Dus één vind het leuk, de ander niet zo. Na de traditionele zucht beginnen we weer met

- blijf van elkaar af
- ga maar ergens aan spelen
- hij/zij zegt toch nee
- zaaaaachtjeeees

Werkt niet? Tuurlijk niet. Gaan we weer. Ik hang je aan je neus aan de kapstok, blijf \$&@☆%~ eens van je broer/zus af, ik hak je handen eraf hoor, opgesodemierterd naar boven jij mormel waarvan ik je naam vergeten ben, echt jij demonisch stuk verdriet ik donder je in bed en je komt er niet meer uit.

Je kunt er natuurlijk voor kiezen te praten met je mormels maar met dat haagse tuig van mij valt dat niet te doen. Als ik aan Hira vraag wat Rama kan doen om het weer goed te maken, is haar antwoord; sterven. Of iets in die trant.

Al die waarschuwingen, leuk is het niet. Op de een of andere manier vinden we wel altijd een punt dat aan het monster te vragen. Luister kind, denk je dat papa het leuk vind de hele dag te moeten strooien met waarschuwingen? Het is geen hobby, papa wilt liever de hele dag knuffelen en lachen met jullie. Waarom doen jullie zo? Herkenbaar? Dacht ik al. Wat volgt is een roedel aan droevige koppen die naar de vloer kijken. En dan volgt de vraag der vragen. Als je zegt dat je hem niet kent, lieg je.

Zullen we afspreken dat we nu gewoon lief zijn voor elkaar en luisteren?

5 minuten later is je bingokaart vol. En logisch want eens wil je warme koffie en vertrek je naar een andere ruimte dan de monsters zijn. Daar gaat het mis, met jou vertrekt ook de regel, begin je dus weer van voor af aan. Dus tenzij je overal een senseo wilt hebben, hoop ik dat je creatief blijft. Of dat ze eindelijk eens luisteren en lief blijven, maar dat zal wel niet. Niet zolang ze geen uit of volumeknop hebben.

Ik waarschuw maar één keer ... met dezelfde daarna wordt er creatief geblert!

Verstuurd vanaf mijn iPhone